

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. С., 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20245500900420 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно основание на чл. 432, ал. 1 вр. чл. 511, ал. 1, т. 1 във вр. с чл.511, ал.3 КЗ и акцесорна претенция по чл.496, ал.1 вр. чл.512, ал. 1 КЗ.

Ищцата П. Т. И., действаща като майка и законна представителка на детето Т. И. И. твърди в исковата си молба, че на 28.01.2023 г., около 23:20 ч., в землището на с. Х., общ. С., по път 66032, км. 4, малолетното дете Т. И. И. е пътувало в л.а. „Волво С 60“, с немски регистрационен номер **, управляван от И.М. И. - баща на детето. В автомобила е пътувала и Р. И. И., дъщеря на П. И. и водача И. И. и сестра на Т. И.. На км 4, водачът И. И. внезапно губи контрол върху управлението от него автомобил, в резултат на което последният излиза извън пътното платно и се удря в крайпътна бетонна ограда. При удара двете деца получават множество наранявания, в резултат на които детето Р. И. почива, а детето Т. И. е прието за лечение в увредено тежко състояние в Клиниката по гръдна хирургия на УМБАЛ „***“ АД гр. С..

Посочва се, че за изясняване на обстоятелствата и причините за настъпилото ПТП е образувано досъдебно производство № 1228-зм-32/20123. по описа на Сектор „Пътна Полиция“ при ОД на МВР С. и пр.пр. № 371 / 2023

г., по описа на Окръжна прокуратура С., което към настоящия момент не е приключило. Видно от Епикриза към ИЗ №2140/2023, издадена от Клиниката по гръдна хирургия към УМБАЛ „**“ АД гр. С., детето Т. И. е получило политравма и е транспортирано от мястото на ПТП до болницата от екип на ЦСМП, като неколккратно е губило съзнание по време на транспорта. При проведените изследвания са установени фрактура на 1, 2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв транзвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхимата, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, конгузионни огнища на двата бели дроба и контузия на главата.

Посочва се, че на 03.02.2023 г., пациентът е бил опериран. В издадената епикриза е вписана извадка от оперативен протокол № 45: „СВАТС синистра. Плевректомия. Евакуацио хематома. Дренаж“ На 06.02.2023 г. детето е изписано от болницата за домашно лечение. Поставен му е лумбален корсет, който пострадалият е носил 6 месеца.

Излага, че след изписването му от болницата, детето Т. И. е продължило лечението си в домашни условия. Тъй като болките в гърдите и гърба не са отшумели и са му създавали значителен дискомфорт, видно от Епикриза към ИЗ № 15092/2023, издадена от Клиниката по неврохирургия към УМБАЛ „**“ АД гр. С., детето Т. И. е постъпило в болницата, като е проведена медикаментозна терапия.

Посочва, че въпреки проведеното лечение, пострадалият е продължил да изпитва болка в увредените места, като в началото, след инцидента е изпитвал болка дори при дишане, както и при всяко движение. Получените при ПТП травми са нарушили обичайния ритъм и качеството на живот на пострадалия, който е изпитвал затруднения при извършване на обичайните ежедневни дейности, като е разчитал изцяло на своите родители за своята хигиена и обслужване. Получените травматични увреждания са поставили пострадалия в животозастрашаващо състояние, което същият е преживял благодарение на навременната лекарска намеса.

Сочи, че инцидентът се е отразил изключително негативно на крехката му детска психика, тъй като е станал внезапно, поставяйки го в една

застрашаваща живота ситуация, отделно от горното пострадалият е станал свидетел на нещо ужасяващо - в резултат на ПТП, неговата сестра е изхвърчала от автомобила, вследствие на което е починала, която гледка е белязала неговата психика завинаги и дълго време след инцидента е сънувал кошмари.

Твърди, че от съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица № У РИ 1228 Р - 2101 /06.02.2023г. се установява, че ПТП е причинено от лек автомобил „Волво С 60“, с немски регистрационен номер **, което към датата на ПТП - 28.01.2023 г. е било застраховано в застрахователна компания „Е.“.

Твърди, че съгласно чл. 503, ал. 8 от КЗ, Гаранционният фонд по чл.518 поддържа регистър на представителите за уреждане на претенции, определени от застрахователите на държавите членки да ги представляват на територията на Република България, както и на представителите за уреждане на претенции, определени от застрахователите, които са получили лиценз за застраховане по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, с оглед на което след направена справка в сайта на Гаранционен фонд, ищцата установила, че като кореспондент на „Е.“ е посочен „Е.“ ЕООД, с ЕИК **.

Излага, че предвид изискванията на чл.511, вр. с чл.380 от КЗ, П. Т. И., в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И., е отправила до „Е.“ ЕООД писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди с писмо, изпратено на 22.02.2023г., получено на 23.02.2023г. (видно от Известие за доставяне № ИД PS 6000 01UVB X). Същото дружество обаче, с писмо с изх. №02.03.2023 г. я уведомило, че подадената молба не може да бъде приета и регистрирана, тъй като компанията не е кореспондент на немския застраховател „Е.“, като молбата е изпратена по компетентност.

Посочва, че с писмо, с изх. №195/06.03.2023 г., дружеството „А.“ ЕООД, с ЕИК **, уведомило ищцата, че в качеството им на кореспондент на застрахователя „Е.“, Г., са образували щета № BGS-00193/23. След проведена между страните кореспонденция, на „А.“ ЕООД са изпратени всички документи, с които ищцата разполагала. Въпреки това, с писмо с изх. №456/22.06.2023 г., кореспондентът на немския застраховател отказал да изплати обезщетение като я уведомил, че от представените доказателства не

може категорично да се заключи, че са налице нормативно изискуемите предпоставки за уважаване на предявената претенция, респ. за определяне на обезщетение, с оглед на което считат, че не са налице основанията за тяхното уважаване.

Посочва, че впоследствие, с преводно нареждане от 20.03.2024 г., „А.“ ЕООД, е платило обезщетение в размер на 19 558,30 лв. за претърпените от Т. И. неимуществени вреди. Моли съдът да има предвид, че с това плащане застрахователят потвърждава претенциите за заплащане на неимуществени вреди по основание.

Сочи, че съгласно чл. 513, ал. 1 от КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл.511, ал.1 или 2, и при спазване на реда по чл.511, ал. 3, Бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач. Кореспондентът на този застраховател не е процесуално легитимиран по исковете по изречение първо.

Посочва, че не е съгласна с размера на определеното и заплатено застрахователно обезщетение и съобразно разпоредбата на чл.513, ал.1 от КЗ, за нея е налице правен интерес от завеждане на настоящият иск за репариране на причинените на Т. И. вреди, вследствие на непозволено увреждане - ПТП от 28.01.2023г. против Националното бюро на българските автомобилни застраховател и отговорно за възстановяване на вредите, причинени от И.М. И., управлявал МПС, застраховано при немския застраховател „Е.“.

Счита, че справедливото обезщетение за претърпените от пострадалия неимуществени вреди е в размер на 100 000 лв. Претендира ответното национално бюро да заплати на П. Т. И., действаща в качеството ѝ на законен представител на малолетното дете Т. И. И. сумата в размер на още 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), частичен иск от цялата претенция в размер на 80 441,70 лв., представляваща допълнително обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в загуба на съзнание, фрактура на 1, 2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв тразвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхима, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, контузионни огнища на

двата бели дроба, контузия на главата, както и силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от него ПТП на 28.01.2023г.

На основание чл.429, ал.2, т.2 от КЗ, моли съда да присъди и дължимата законна лихва върху претендираното обезщетение, считано от 23.02.2023 г. - датата на предявяване на застрахователна претенция пред „Е.“ ЕООД, посочени в официалния регистър, воден от ГФ, като кореспондент на „Е.“.

Счита, че ответното дружество дължи и лихва за забава в плащането върху доброволно заплатената сума от 19 558,30 лв. Щетата, по която е заплатена посочената сума, е заведена при кореспондента на 23.02.2023 г., а сумата е заплатена на 20.03.2024 г. Законната лихва за сумата от 19558,30 лв. за периода от 23.02.2023 година до 20.03.2024г. е в размер на 2 704.90 лв.

Моли да се постанови решение, с което да се осъди ответника Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, представлявано от **. С. да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, действаща в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, двамата с адрес с адрес гр. С., ** сумата от 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), частичен иск от цялата претенция от 80 441,70 лв. (осемдесет хиляди четиристотин четиридесет и един лева и седемдесет стотинки) - представляваща допълнително застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в загуба на съзнание, фрактура на 1,2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв транзвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхима, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, контузионни огнища на двата бели дроба, контузия на главата, както и силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от него ПТП на 28.01.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.02.2023 г. - датата на предявяване на застрахователна претенция пред „Е.“ ЕООД, посочени в официалния регистър, воден от ГФ, като кореспондент на „Е.“ до окончателното изплащане на сумата.

Моли да се осъди ответника Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, представлявано от **. С. да заплати на П. Т. И., с ЕГН

*****, действаща в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, двамата с адрес с адрес гр. С., **, сумата от 2 704.90 лв. (две хиляди седемстотин и четири лева и деветдесет стотинки), представляваща лихва за забава върху сумата от сумата от 19 558,30 лв. - доброволно обезщетение за неимуществени вреди, за периода от 23.02.2023 г., датата на предявяване на застрахователна претенция пред „Е.“ ЕООД, посочени в официалния регистър, воден от ГФ, като кореспондент на „Е.“, до 20.03.2024 г, датата на плащане на сумата.

Моли да бъдат присъдени адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА, тъй като ищцата е материално затруднена и не може да заплати адвокатски хонорар.

Моли да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищцата и направените по делото разноски.

Моли присъдените на ищцата суми да бъдат изплатени по служебна сметка по чл.39 от Закона за адвокатурата с титуляр адв. Х. Л. Х., открита в **, с **, каквото право е дадено на пълномощника с представеното адвокатско пълномощно.

В законния срок по делото е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответникът заявява, че исковата молба е нередовна.

Посочва, че на основание чл. 127 от ГПК, моли да се задължи ищецът, чрез законния му представител П. Т. И., да посочи за целите на производството банкова сметка, с титуляр малолетното дете, с цел охрана правото на ищеца да получи в лично качество обезщетение за претърпените от него вреди, в причинна връзка с процесното ПТП.

Посочва, че не оспорва валидността на застрахователното правоотношение, възникнало по силата на застрахователен договор по застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за МПС - л.а. марка „Волво“, модел „С 60“ с германски регистрационен номер **, сключен със застрахователна компания „Е. **“, валиден към датата на ПТП - 28.01.2023 г.

Не оспорва, че на 23.02.2023 г. ищецът Т. И. И., чрез законния си представител П. Т. И., е завел извънсъдебна претенция за изплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП пред кореспондента на чуждестранния застраховател за територията на Република България „Авус

България-регулиране на щети“ ЕООД.

Оспорва изцяло отговорността на водача на лек автомобил марка „Волво“, модел „С 60“ с германски регистрационен номер ** И.М. И. за настъпилото ПТП, механизма на реализирането му и причинната връзка между вредите и пътния инцидент.

Посочва, че към настоящия момент отговорността за реализиране на процесното ПТП не е установена по надлежния ред с влязъл в законна сила съдебен акт по смисъла на чл.300 от ГПК.

При условията на евентуалност, оспорва изключителната отговорност на водача на И.М. И. за произтеклия от ПТП вредоносен резултат, като твърди, че пострадалият е пътувал в МПС без поставен обезопасителен колан и без да ползва обезопасителна система за деца. Евентуално, П. Т. И. е съпричинила претърпените от малолетното дете Т. И. телесни увреди, като не е упражнила задължението си по чл.125, ал. 3 от Семейния кодекс (СК) и е допуснала детето да пътува без поставен обезопасителен колан/обезопасителна система за деца, отговаряща на изискванията за безопасност на ЗДВП, с което бездействие е съпричинила вредоносния резултат и е поставила в риск живота и здравето на пострадалото дете.

Оспорва изцяло твърдените неимуществените вреди от ищеца по вид и тежест и причинно следствената им връзка с процесното ПТП.

Посочва, че на този етап по делото не са ангажирани доказателства, установяващи претърпяването на твърдените по вид и тежест неимуществените вреди от ПТП.

Посочва, че по делото са представени единствено медицински документи, за разчитането на които са необходими специални познания, с които страните по делото и съдът не разполагат. Евентуално, претендираното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева, частично от 80 441,70 лева е несъответно на търпените вреди и завишено, съобразно принципа за справедливост, заложен в чл.52 от Закона за задълженията и договорите, както и съобразно трайната съдебна практика по сходни на настоящия случаи.

Оспорва изцяло иска за законна лихва, доколкото същият се явява акцесорен на главния и неоснователен, поради неоснователност на главния.

Евентуално, оспорва началната дата на дължимост на лихвата за забава върху размера на главницата.

Оспорва дължимостта на обезщетение за забава от датата на завеждане на извънсъдебната претенция пред дружество, което не се явява кореспондент на германския застраховател. Съгласно специалната разпоредба на чл.512, ал.1 от КЗ, когато пред Бюрото се предяви претенция за обезщетение на вреди, се прилага разпоредбата на чл.496 от КЗ. Съгласно чл.496, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред негов представител за уреждане на претенции не може да бъде по-дълъг от три месеца от предявяването ѝ по реда на чл.380 от КЗ. В съответствие със специалния закон и в частност с разпоредбата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, ответникът дължи лихва едва след изтичане на законоустановения срок за произнасяне по извънсъдебната претенция, който не може да бъде по-дълъг от три месеца.

Третото лице помагач на страната на ответника „Е.“ АГ, ФР Г., вписано в Търговски регистър В на съда в Кьолн с № ** с адрес: ФР Г., ** не е изразил становище по делото.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Не се спори и съдът приема за безспорно обстоятелството, че на 28.01.2023 г., около 23:20 ч. в землището на с. Х., общ. С., на път 66032, км. 4, малолетните деца на ищцата - Т. И. И. и Р. И. И. са пътували в л.а. „Волво С 60“, с немски регистрационен номер **, управляван от баща им И.М. И.. На път 66032, км 4, водачът И. И. загубил контрол върху управлението от него автомобил, в резултат на което последният излиза извън пътното платно и се удря в крайпътна бетонна ограда. При удара двете деца получават множество наранявания, в резултат на които детето Р. И. е починало, а детето Т. И. е прието за лечение в увредено тежко състояние в Клиниката по гръдна хирургия на УМБАЛ „**“ АД гр. С..

Във връзка с описаното ПТП е образувано досъдебно производство № 1228-зм-32/20123. по описа на Сектор „Пътна Полиция“ при ОД на МВР С. и пр.пр. № 371 / 2023 г., по описа на Окръжна прокуратура С.. С постановление

от 15.04.2025 г. на наблюдаващият прокурор наказателното производство по досъдебно производство №1223М- 32/2023 г., по описа на ОД на МВР С. е прекратено в частта на повдигнатото обвинение по чл. 343, ал.4, вр. с ал.3 предл „първо“, буква „Б“ предл. „първо“, вр. с ал.1, буква „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, което включва причиняването на средна телесна повреда на сина на обвиняемия - Т. И. И., изразяваща се в „гърдна травма, причинила разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затруднение на движението на снагата и счупване на II и III поясен прешлен и на левия страничен израстък на IV поясен прешлен и счупване на кръстната кост. причинили трайно затруднение на движението на снагата.“, на основание чл. 348б от НК - когато телесната повреда е причинена на низходящ, наказателното производство се възбужда по тъжба на пострадалия, а такава не е подавана.

С присъда № 27/19.06.2025 г., постановена по НОХД № 481/2025 г. по описа на Окръжен съд – С., И.М. И. е признат за виновен в това, че на 28.01.2023 г., в землището на община С., по път 66032, км 4, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка „Волво“, модел „С 60“, с германски рег. № **, нарушил правилата за движение, а именно чл.20, ал.1 от Закона за движение по пътищата, съгласно който водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, в резултат на което по непредпазливост причинил смъртта на Р. И. И., ЕГН *****, като деянието е извършено в пияно състояние, като му е наложено наказание.

Към датата на ПТП - 28.01.2023 г., лек автомобил „Волво С 60“, с немски регистрационен номер **, управляван от И.М. И., е бил застрахован в застрахователна компания „Е.“.

Съобразно разпоредбата на чл. 511, вр. чл. 380, ал. 1 от КЗ, П. Т. И., в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И., отправила до „Е.“ ЕООД писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди с писмо, изпратено на 22.02.2023г., получено на 23.02.2023г. Същото дружество с писмо с изх. №02.03.2023 г. я уведомява, че подадената молба не може да бъде приета и регистрирана, тъй като компанията не е кореспондент на немския застраховател „Е.“, като молбата е изпратена по компетентност.

С писмо, с изх. № 195/06.03.2023 г., дружеството „А.“ ЕООД, с ЕИК **, уведомява ищцата, че в качеството им на кореспондент на застрахователя „Е.“, Г., са образували щета № BGS-00193/23. След проведена между страните кореспонденция, на „А.“ ЕООД са изпратени всички документи, с които ищцата разполага. Първоначално с писмо с изх. №456/22.06.2023 г., кореспондентът на немския застраховател отказва да изплати обезщетение, но впоследствие, с преводно нареждане от 20.03.2024 г., „А.“ ЕООД е заплатило обезщетение в размер на 19 558,30 лв. за претърпените от Т. И. неимуществени вреди.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е назначена комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда. Въз основа на събраните доказателства вещото лице – автоексперт е установило, че механизмът на ПТП е следният:

На 28.01.2023 г. около 23:20 часа, по път ** /стар № 66032/, в землището на с. Х., общ. С. в посока от запад на изток, към с. Х. със скорост 89 км/ч се е движил лек автомобил Волво С 60 с немски рег. № **, управляван от И.М. И.. Било е тъмната част на денонощието. Водачът е управлявал с включени светлини на фаровете. Времето е било студено, прехвърчали са снежинки. Пътната настилка е била мокра. На задната седалка, вляво е пътувал Т. И. И., а на задната седалка, вдясно - Р. И. И.. На км 4, на около 4,60 м източно от приетия ориентир, водачът е изгубил контрол над управлението от него автомобил и е напуснал платното за движение надясно, спрямо посоката си на движение. Преминал е през обособен паркинг пред сградата на „Н.“, движейки се косо в посока на югоизток. Навлязъл е в обособен затревен остров, чупейки ствола на дърво с диаметър 22 мм, намиращо се в него. Продължил е движението си напред и се е ударил в бетонна ограда, източно от източния вход/изход на производствена база на „Н.“. Първоначалният удар за автомобила е настъпил в челните му десни състави. В момента на удара автомобилът е бил разположен косо, вляво на надлъжната ос на пътя. Последвал удар и в десните странични състави, по цялата дължина на купето. В резултат на тези два удара, автомобилът е деформирал бетонната ограда, разрушил е оградна мрежа с метални колчета, поставени над нея /над бетонната ограда/. Настъпили са силни деформации в челна дясна и странична

дясна част на автомобила. Продължил е движението си напред, в посока североизток, изпълнявайки сложни движения около хоризонталната си ос. След като достигнал най-северната част на бетонната ограда, л.а. Волво е променил направлението си, като се завъртял около вертикалната си ос по часовата стрелка. Към този момент е изпаднала Р. И. - пътник на задна дясна седалка и се е отделило предно дясно колело с част от окачването, разрушено при удара в бетонната ограда. Тялото се е установило в покой на пътната настилка, в северната пътна лента, така както е описано в протокола за оглед и нанесено в мащабната скица. Тялото на Т. И. - пътник на задна лява седалка е останало в купето на автомобила. Автомобилът се е установил в покой, напречно на оста на пътя, с предните си състави насочени на север, така както е описан в протокола за оглед и нанесен в мащабната скица. В резултат на ПТП са пострадали водачът и пътниците в автомобила. За Р. И., получените травми са били несъвместими с живота и е починала на място, а Т. И. е получил травматични увреждания. На автомобила са нанесени значителни материални щети.

ПТП е настъпило на прав и хоризонтален участък от пътя. Широчината на пътя е 7 м, разделен с непрекъсната разделителна линия, като двете пътни ленти са с широчина по 3,7 м. Южният банкет е с широчина 1,5 м, обрасъл с треви и ниски храсти. Пътната настилка е с асфалтово покритие, с множество пукнатини и неравности. Към момента на настъпване на ПТП е била мокра. Било е тъмната част на денонощието. Видимостта за водача се е формирала от светлините на фаровете на автомобила.

Видно от експертизата, за водача е съществувала техническата възможност да избегне настъпването на ПТП, като контролира непрекъснато автомобила и запази разположението му върху платното за движение, в своята /южната/ пътна лента. Същият е следвало при избора си на скорост на движение да се съобрази с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътната настилка, с конкретните условия на видимост, така, че да намали скоростта или да спре, когато възникне опасност за движението.

Видно от експертизата, причините, довели до възникването на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Волво, който е управлявал МПС след употреба на алкохол /установената концентрация на алкохол в кръвта е 1,83 промила. Част от ефектите на

шофирането след употреба на алкохол са замъглен поглед, грешна преценка на разстоянията, забавени реакции, нарушения на мускулния тонус и координацията, стеснение на периферното зрение, отслабени зенични реакции, значителни нарушения в мисловната дейност, нереална преценка на скоростта на движението.

От съдебномедицинската част на експертизата се установява, че при процесното ПТП на 28.01.2023 г. Т. И. е получил - гръдна травма /счупване на I, II, VIII и IX ребро в ляво и на I ребро в дясно, контузии на белите дробове, излив на кръв и навлизане на въздух в лявата плеврална кухина/; Счупване на II и III поясен прешлен и левия страничен израстък на IV поясен прешлен. Счупване на кръстната кост.

Травматичните увреждания са причинени от действието на твърди тъпи предмети. Те са получени получени в купето на процесния автомобил след удара в оградата и последвалото завъртане на автомобила по надлъжната му и вертикална ос. Същите са в пряка причинна връзка с процесното ПТП.

Гръдната травма /счупване на I, II, VIII и IX ребро в ляво и на I ребро в дясно, контузии на белите дробове, излив на кръв и навлизане на въздух в лявата плеврална кухина/ е причинила трайно затруднение на движенията на снагата ведно с разстройство на здравето, временно опасно за живота. Счупванията на II и III поясен, левия страничен израстък на IV поясен прешлен и счупването на кръстната кост са причинили трайно затруднение на движенията на снагата.

Видно от експертизата, при правилно протичане на оздравителния процес възстановителният период на гръдната травма е около 2 месеца. За счупването на II и III поясни прешлени, счупването на левия страничен израстък на IV поясен прешлен и счупването на кръстната кост при правилно протичане на оздравителния процес, възстановителният период е около 10 месеца.

Гръдната травма, изразяваща се в счупване на I, II, VIII и IX ребра в ляво и на I ребро в дясно, контузии на белите дробове, излив на кръв и навлизане на въздух в лявата плеврална кухина е довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота. Опасността не е реализирана благодарение на своевременно оказаната медицинска помощ.

На 30.10.2025 г. е проведен експертен преглед на ищеца, при който е

установен бележникъв ръбец от дренаж по задната мишнична линия. Съобщил е за персистираща болка в пояския отдел при бягане и при раздвижване след продължително заемане на една поза.

Установено е, че автомобил Волво С 60 е снабден фабрично с триточкови инерционни обезопасителни колани за всички места на пътниците и за водача. Предназначението на предпазния колан е да задържи човешкото тяло на седалката по време на удар на МПС, при отхвърляне на тялото напред от инерцията. Коланът предотвратява множество средни и тежки травми - черепно-лицеви, удари на главата в предното стъкло и рамката над него, счупвания на гръдния кош при удари в кормилото и в арматурното табло. За седящите отпред това става заедно с предпазните въздушни възглавници. Правилно поставения предпазен колан разпределя силите на внезапното забавяне на тялото върху по - големи и по - здрави негови части, като гърдите, бедрата и раменете. Коланът се разтяга леко, за да забави тялото и да увеличи разстоянието на спирането му.

Другата функция на обезопасителния колан е да предпази пътуващите при преобръщането на автомобила. Тогава бедреният клон на колана не позволява при преобръщането пътуващите да ударят главите си в тавана, при което може да се счупят шийните прешлени, водещи до тежки травматични увреждания и дори смърт. Коланът няма възпиращо действие при движението на тялото встрани.

Предвид мястото, което е заемал пострадалият в автомобила, установения механизъм на ПТП и вида на реализирания удар, силите, действащи на тялото на пострадалия, разглеждани в подвижната координатна система на автомобила, са преносни, центробежни и кориолисови инерционни сили. В конкретната ситуация доминиращи са преносните инерционни сили, които се дължат на големите преносни ускорения на масовия център на автомобила по време на първия удар. След него и последващото движение на автомобила, инерционните сили са съизмерими помежду си по големина, като менят своето направление и посока спрямо купето на автомобила. Тъй като пострадалият е пътувал на задна лява седалка, без поставен предпазен колан е налице свободно движение на тялото му в купето на автомобила, първоначално напред и надясно, към мястото на удара. След първоначалния удар в предна дясна част и страничният десен удар, автомобилът е продължил

движението си напред, в посока североизток, изпълнявайки сложни движения около хоризонталната си ос и, според автоексперта, е трудно да се опише точното движение на тялото му.

Становището на вещото лице е, че при правилно поставен обезопасителен колан и ползване на обезопасителна система за деца, при първоначалния удар в предните десни състави на автомобила, пострадалият би останал на задната седалка. В този случай не би имало свободно движение на тялото напред и надясно. При втория удар, който е настъпил в десните странични състави на л.а. Волво, ако пострадалият е пътувал с правилно поставен обезопасителен колан и е ползвал обезопасителна система за деца, горната част на тялото и главата биха се изместили надясно, към мястото на удара, тъй като коланът няма възпиращо действие на тялото встрани, не биха контактували с вътрешния интериор на купето и няма да има свободно движение на тялото в купето.

Според експертизата, при условие, че детето е било с обезопасителен колан и е заемало обезопасителна седалка/система за деца в МПС, при първоначалния удар в предните десни състави на автомобила, то би останало на задната седалка. В този случай не би имало свободно движение на тялото напред и надясно и травматичните увреждания биха били с по-малък интензитет.

С оглед установяване на релевантните факти и обстоятелства по делото **са събрани гласни доказателства.**

От показанията на свидетелите Е.М.Г. и М.М. И., които са съответно сестра и брат на бащата на ищеца, се установява, че семейството има три деца - Р. И. И., Николай И. И. и Т. И. И. – ищец по делото и живеят в гр.С., ** в къща на първия етаж. На 28.01.2023г. между родителите на ищеца е имало спречкване и бащата решил да вземе двете деца – Р. и Т. и да тръгне за с.Х.. Тогава се е случило ПТП, при което Р. е починала, а Т. е получил телесни наранявания - фрактура на шест ребра в ляво и две в дясно, фрактури по израстъците и прешлените, също така и нараняване на белия дроб. Детето претърпяло операция, при която поставили дренаж. Това наложило да престои в болницата, след което трябвало да носи корсет в продължение на шест месеца, който корсет закупили веднага. Свидетелката Генчева има преки впечатления от възстановяването на Т. И. от получените травми, тъй като била

с него като придружител в болницата. След изписване на детето от болницата, лечението продължило в къщи, където е обслужван от своите родители. Т. искал да излиза навън, да се събира с деца, но по препоръка на лекарите трябвало да бъде неподвижен. С разрешение на съда родителите изтеглили пари от банковата сметка на детето, за да му купят лаптоп, за да има с какво да се занимава и да не скучае. Четири месеца след инцидента Т. не е посещавал училище. След това е придружаван от майка си, тъй като децата му се подигравали. Наложило се посещение при училищен психолог. Детето носило корсет в продължение на шест месеца, като след свалянето му отново изпитвало болка в продължение на около шест месеца. Според свидетелите, към момента Т. И. не е напълно възстановен. Непосредствено след ПТП Т. сънувал кошмари, плачел, буйствал. Към момента бил по-спокоен, като се качи в кола първата му работа била да си сложи колана. Според свидетелите, не е възстановил напълно предишния начин на живот, излизал да играе, но предпочитал да си е в къщи.

В качеството на свидетел по делото е допусната и майката на ищеца П. И.. На осн. чл.166, ал.1, т.2 от ГПК същата, редовно призована, е заявила лично пред съда, че отказва да свидетелства и съдът я освободи от свидетелстване без да извърши разпит по делото.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като същите са непротиворечиви и се подкрепят от останалите доказателства по делото – медицинска документация и експертиза.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявена е претенция за репарирание на вреди от ПТП при специфичните условия, визирани в разпоредбата на чл.513, ал.1, вр. чл.511, ал.1 КЗ, регламентираща възможността увредено от транспортно произшествие лице, реализирано на територията на Република България от МПС с чуждестранна регистрация от държава – членка на системата "Зелена карта", да реализира правото си на обезвреда спрямо Н.. Съгласно чл.506, ал.2 КЗ, бюро е представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участва и съдейства за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка

"Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите членки и в държавите, подписали Многостранното споразумение. Съгласно чл.513, ал.1 КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл.511, ал.1 или 2 КЗ, и при спазване на реда по чл.511, ал.3 КЗ, бюроето е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, освен ако искът е предявен срещу застрахователя на виновния водач.

Съгласно чл.511, ал.3 КЗ, претенцията на пострадалото лице може да бъде предявена пред съд, само ако бюроето не се е произнесло по подадената претенция, отказало е плащане или пък увреденият не се е съгласил с размера на претенцията. В случая не се спори, че П. Т. И., в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И., отправила до „Е.“ ЕООД писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, изпратена по компетентност на надлежния кореспондент на немския застраховател „Е.“ - „А.“ ЕООД. По образуваната щета № BGS-00193/23 е заплатено обезщетение в размер на 19 558,30 лв., но поради несъгласие с определения размер, е предявен и настоящия иск с твърдения за несъответствие на платеното обезщетение с реално претърпените неимуществени вреди.

Окръжен съд приема, че в случая са налице всички елементи от фактическия състав за реализиране на отговорността на Н. за причинените неимуществени вреди, а именно - виновно и противоправно поведение на водача на увреждащия автомобил, установено с влязла в сила присъда, намиращо се в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, вреди, както и компетентност на бюроето, предвид характера на пътнотранспортното произшествие на територията на Република България, причинено от водач на МПС с немска регистрация, чиято отговорност е била валидно застрахована в Република Г. с покритие за България.

Съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда, като се съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП.

Видно от съдебномедицинската част на заключението на комплексната експертиза, вследствие на процесното ПТП, малолетният ищец е получил множество средни телесни повреди: Гръдна травма /счупване на I, II, VIII и IX

ребро в ляво и на I ребро в дясно, контузии на белите дробове, излив на кръв и навлизане на въздух в лявата плеврална кухина;/ Счупване на II и III поясен прешлен и левия страничен израстък на IV поясен прешлен. Счупване на кръстната кост. При правилно протичане на оздравителния процес възстановителният период на гръдната травма е около 2 месеца. За счупването на II и III поясни прешлени, счупването на левия страничен израстък на IV поясен прешлен и счупването на кръстната кост при правилно протичане на оздравителния процес, възстановителният период е около 10 месеца.

При определяне на обезщетението съдът намира, че следва да съобрази обстоятелството, че пострадалият е дете на 10г., което вследствие на инцидента е получило множество тежки травми, съпътствани с продължителни и интензивни болки, а някои от тях са се характеризирали с дълъг период на възстановяване - над три месеца, като е имало и период на пролежаване на легло. През този период пострадалият е бил изцяло зависим помощта на своите близки.

Не е без значение и фактът, че към настоящия момент ищецът не е възстановен напълно – изпитва постоянна болка в поясния отдел при бягане и при раздвижване след продължително заемане на статична поза.

Съдът счита, че при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде отчетена преживяната от ищеца стресова реакция, която е довела до негативна промяна в психо-емоционалното му състояние. От показанията на разпитаните свидетели се установи, че след процесното ПТП ищецът е сънувал кошмари, плачел, буйствал.

С оглед на установените по делото данни, съдът приема, че е налице тежък случай на увреждане и претърпени вреди, вследствие на процесното ПТП. Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност намира, че **справедливо обезщетение за претърпените от Т. И. И. неимуществени вреди би била сумата от 80 000 лв.**

По възражението за съпричиняване.

Разпоредбата на чл.51, ал.2 ЗЗД предвижда възможност обезщетението за вреди от непозволено увреждане да се намали, ако самият пострадал е

допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да почива на предположения. Затова при въведено възражение за съпричиняване, съдът винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Доказателствената тежест за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно, съобразно правилата, предписани в нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване, изразяващо се в непоставяне на предпазен колан/без да ползва обезопасителна система за деца, евентуално развити доводи, че П. И. е съпричинила претърпените от малолетното дете Т. И. телесни увреди, като не е упражнила задължението си по чл.125, ал.3 от СК и е допуснала детето да пътува без поставен обезопасителен колан/обезопасителна система за деца, която да отговаря на изискванията за безопасност на ЗДВП. В съдебно заседание пълномощникът на ответника е навел ново възражение за съпричиняване от страна на майката на ищеца, изразяващо се в знание на майката на ищеца, че нейният съпруг е консумирал алкохол преди да се качи в процесното МПС и е допуснала децата да се качат в него и да пътуват в колата.

Категоричен е изводът на вещите лица, извършили комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, чието заключение съдът възприема като компетентно и мотивирано изготвено, че уврежданията на пострадалото дете са от свободно движение на тялото. Експертите са категорични, че телесните увреждания при правилно поставен обезопасителен колан и ползване на обезопасителна система за деца не биха били с такава тежест.

Към датата на увреждането ищецът е била малолетен и не е могъл да

формира правно-валидна воля, поради което не може да се приеме, че той е имал установеното от закона - чл.137а, ал.1 и чл.137в, ал.1 от ЗДвП, задължение да пътува с поставен предпазен колан, респ. не може да се приеме, че той е съпричинил увреждането си чрез бездействие, неизпълнявайки такова задължение. Анализът на разпоредбите на чл.137а - чл. 137д от ЗДвП сочи, че задължение, както да превозва малолетния ищец в МПС, оборудвано със система за обезопасяване на деца, така и да използва същата (да постави предпазен колан на детето или да му укаже да направи това, като се увери, че го е направило) е имал виновният и за настъпването на процесното ПТП застрахован водач, който е и баща на малолетния ищец.

Неизпълнението и на това негово, установено от закона задължение, се явява част от цялостното му виновно противоправно поведение, довело до тежкото увреждане на ищеца, поради което съпричиняване от негова страна не е налице. В този смисъл е и практиката на ВКС, обективирана в решение № 19/08.02.2017 г. по т. д. № 50177/2016 г. на IV г. о. на ВКС, решение № 44/23.06.2020 г. по т. д. № 1879/2019 г. на I т. о. и решение №75/04.07.2022 г. по т. д. № 972/2021 г. на I т. о. на ВКС Решение № 50064 от 7.02.2024 г. на ВКС по т. д. № 1692/2022 г., II т. о., ТК.

Относно възражението за съпричиняване от страна на майката на ищеца, изразяващо се в знанието ѝ, че нейният съпруг, водач на претърпелия ПТП автомобил е консумирал алкохол преди да се качи в процесното МПС и е допуснала децата да се качат в него и да пътуват в колата, съдът намира, че същото е неоснователно.

Съгласно т.7 на ТР № 1/23.12.2015 г. по ТД № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС съпричиняване на вредата е налице, когато пострадалият е пътувал в автомобила, управляван от водач, употребил алкохол над законоустановения минимум, ако този факт му е бил известен. В посочената хипотеза пострадалият не допринася за настъпване на събитието, но с поведението си спомага за увреждането, респ. за увеличаване размера на вредите.

Застрахователят своевременно се е позовал на такова рисково поведение, изразяващо се в поемане на предвидим и реално очакван риск, но не е установил с допустимите от ГПК доказателствени средства обективния факт на знание на майката, че виновният водач на МПС, в което е пътувало детето ѝ, е употребил алкохол. Тежестта на доказване на възражението, заявено пред

първоинстанционния съд с отговора на исковата молба, е на позоваващата се на съпричиняването страна – в случая ответното застрахователно дружество.

По настоящото дело не са събрани доказателства, установяващи, че майката П. Т. И. е знаела, че детето се вози в автомобила на баща си, нито за нетрезвото състояние на водача. Като се вземе предвид, че виновният водач на автомобила е и баща на малолетния ищец, както и че за него важи както забраната към водачите на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, така и задължението по чл.125, ал.3 от СК за грижа и надзор над децата, неизпълнението на тези му законови задължения са резултирали в тежките увреждания на ищеца и съпричиняване от негова страна на вредоносния резултат вследствие на процесното ПТП. Съдът счита, с оглед данните по делото, че съпричиняване от страна на другия родител – неговата майка в случая не е налице.

По изложените съображения следва да се приеме, че наведените от ответника възражения за съпричиняване са неоснователни.

В случая безспорно се установява, че с преводно нареждане от 20.03.2024 г., „А.“ ЕООД е заплатило обезщетение в размер на 19 558,30 лв. за претърпените от Т. И. неимуществени вреди. Доколкото в настоящото производство е претендирана сума в размер на 30 000 лв., частичен иск от 80 441,70 лв. и съдът е определил общ справедлив размер на обезщетението 80 000 лв., плащането, извършено от застрахователя преди процеса, погасява задължението за част от разликата над претендираната част. В случая предмет на делото при частичния иск е само част от спорното право, чийто размер е по-малък от общия справедлив размер, определен от съда, намален с вече изплатената сума, поради което претендираната в настоящото производство сума от 30 000 лв следва да бъде присъдена в пълен размер.

По искането за присъждане на законна лихва:

Съгласно чл. 512, ал. 1 КЗ, когато към бюро се предяви претенция за обезщетение, се прилага чл. 496 КЗ. Разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380

пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Когато документите по ал. 3 са недостатъчни за удостоверяване на съществени обстоятелства във връзка с настъпването на пътнотранспортно произшествие, застрахователят може да изисква представянето на документи и доказателства, изготвени от други компетентни органи или лица (чл. 496, ал. 4 КЗ).

Установява се от приложената към исковата молба обратна разписка, че писмена застрахователна претенция на ищцата е постъпила при „Е.“ ЕООД на 23.02.2023 г., което дружество е посочено в официалния регистър, воден от Гаранционен Фонд като представител за уреждане на претенции към „Е.“. Впоследствие писмената претенция е изпратена по компетентност на дружеството „А.“ ЕООД, който се оказва, че е реалният кореспондент на „Е.“. Независимо от обстоятелството, че първоначално писмената претенция на ищеца не е адресирана до номинирания кореспондент на немския застраховател „Е.“, доколкото се касае за нормативно уреден с разпоредбата на чл. 503, ал.8 от КЗ регистър, следва да се приеме, че ответникът е изпаднал в забава с изтичането на тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл.503, ал.8 КЗ кореспондент, поради което законна лихва се дължи от 23.05.2023 г., като за периода от 23.02.2023 г. до 22.05.2023 г. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

С оглед изложеното, съдът приема, че Н., следва да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на Т. И. И., с ЕГН *****, допълнително сумата 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), частичен иск от цялата предявена претенция от 80 441,70 лв., която съдът намира за основателна в размер на 80 000лв., към доброволно изплатената сума от 19558,30 лв. преди завеждане на делото - представляваща допълнително застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от претърпени увреждания - загуба на съзнание, фрактура на 1,2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв транзвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхима, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, контузионни огнища на двата бели дроба,

контузия на главата, както и силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от него ПТП на 28.01.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като за периода от 23.02.2023 г. до 22.05.2023 г. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

В случай, че застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е направил доброволно плащане на обезщетение за неимуществени вреди на увредено лице, застрахователят дължи законна лихва върху тази сума от датата на забавата до датата на предложеното изпълнение.

С оглед изложеното, съдът намира, че на П. Т. И., действаща в качеството ѝ на майка и законна представителка на малолетното дете Т. И. И., се дължи законна лихва върху сумата в размер на 19558,30 лв. – от 23.05.2023 г. /датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл.503, ал.8 КЗ кореспондент до 20.03.2024 г. /датата на доброволното плащане от застрахователя/. Служебно изчислена от съда, дължимата лихва за периода 23.05.2023 г. - 20.03.2024 г. е в размер на 2152.86 лв., като над този размер до претендираните 2704,90 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отговорността за разноски:

От представените по делото доказателства се установява, че на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл.38, ал. 2 ЗАДв. Съгласно посочената разпоредба, адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл.38, ал.1, т.2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на

осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

С оглед предмета и сложността на производството и вида на извършените от пълномощника на ищцата процесуални действия, адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на Т. И. И. следва бъде определено в размер на 1534 евро без вкл. ДДС. Посочената сума следва да се заплати от ответника на адв. Х. Л. Х. като адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство на П. Т. И., действаща в качеството ѝ на законен представител на малолетното дете Т. И. И., в настоящото производство.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът Н. следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 657.58 евро, както и 409,03 евро / с легова равностойност 800 лв./ – разноси в производството, заплатени от бюджета на съда.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, всички горепосочени суми следва да се превалутират по правилата на [чл.12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното, Н., следва да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, действаща в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, допълнително сумата 15 338,75 евро (петнадесет хиляди триста тридесет и осем евро и седемдесет и пет евроцента, с легова равностойност 30 000 лв.), частичен иск от цялата претенция от 41 129,19 евро (четиридесет и една хиляди сто двадесет и девет евро и деветнадесет евроцента, с легова равностойност 80 441,70 лв.) към доброволно изплатената сума от 10 000 евро (десет хиляди евро с легова равностойност 19 558,30 лв.) преди завеждане на делото - представляваща допълнително застрахователно обезщетение за неимуществени вреди,

изразяващи се в загуба на съзнание, фрактура на 1,2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв транзвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхима, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, контузионни огнища на двата бели дроба, контузия на главата, както и силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от него ПТП на 28.01.2023 г., **ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата**, като претенцията за лихва следва да се отхвърли за периода от 23.02.2023 г. до 22.05.2023 г., като неоснователна.

Н., следва да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, действаща в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, сумата 1 100,74 евро (хиляда и сто евро и седемдесет и пет евра с легова равностойност 2152.86 лв.), представляваща законна лихва върху заплатено преди процеса застрахователно обезщетение от 19 558,30 лв., изчислена от 23.05.2023 г. (датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент) до 20.03.2024 г. (датата на доброволното плащане от застрахователя), като над този размер до претендираните 1 382,99 евро (с легова равностойност 2704,90 лв.) претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Отв.Н., следва да заплати на адв. Х. Л. Х. сумата 1 533,88 евро (хиляда петстотин тридесет и три евро и осемдесет и осем евра с легова равностойност 3 000 лв.) - адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно представителство на Т. И. И. в настоящото производство.

Отв.Н. следва да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 657.58 евро (чиято легова равностойност е 1286.11лв), както и 409,03 евро (четиристотин и девет евро и три евра с легова равностойност 800 лв.) – разноси в производството, заплатени от бюджета на съда.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, действаща в качеството на майка и законна представителка на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, двамата с адрес с адрес гр. С., **, допълнително сумата 15 338,75 евро (петнадесет хиляди триста тридесет и осем евро и седемдесет и пет евроцента, с левова равностойност 30 000 лв.), частичен иск от цялата предявена претенция от 41 129,19 евро (четиридесет и една хиляди сто двадесет и девет евро и деветнадесет евроцента, с левова равностойност 80 441,70 лв.), която съдът намира за основателна в размер на 80 000лв., към доброволно изплатената сума от 10 000 евро (десет хиляди евро с левова равностойност 19 558,30 лв.) преди завеждане на делото - представляваща допълнително застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в загуба на съзнание, фрактура на 1,2, 3, 4, 8 и 9 ребра в ляво и 1 и 3 ребро в дясно; нестабилна фрактура на L2 и L3 прешлен, фрактура на ляв и десен тразвезален израстък на L2 и L3, както и на ляв тразвезален израстък на L4; парциален пневмоторакс в ляво, минимален хемоторакс двустранно, обширни зони на консолидация на паренхима, среднинно разположена интерхемисфериална фисура, контузионни огнища на двата бели дроба, контузия на главата, както и силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от него ПТП на 28.01.2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.05.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за лихва за периода от 23.02.2023 г. до 22.05.2023 г., като неоснователна.

ОСЪЖДА Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.**, да заплати на П. Т. И., с ЕГН *****, действаща в качеството си на законен представител на малолетното дете Т. И. И., с ЕГН *****, двамата с адрес с адрес гр. С., **, сумата 1 100,74 евро (хиляда и сто евро и седемдесет и пет евроцента с левова равностойност 2152.86 лв.), представляваща законна лихва върху заплатено преди предявяване на настоящия иск застрахователно обезщетение от 19 558,30 лв., изчислена от 23.05.2023 г. (датата, на която изтича тримесечния срок от датата на узнаване от посочения в регистъра по чл. 503, ал.8 КЗ кореспондент) до 20.03.2024 г. (датата на доброволното плащане от застрахователя), като над този размер до претендираните 1382,99

евро (с левова равностойност 2704,90 лв.) претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

ОСЪЖДА Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.** да заплати на адв. Х. Л. Х. от АК-С., с адрес: гр. С., **, сумата 1 533,88 евро (хиляда петстотин тридесет и три евро и осемдесет и осем евроцента с левова равностойност 3 000 лв.) - адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно представителство на Т. И. И. в настоящото производство.

Присъдените суми за адвокатско възнаграждение могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка открита в „**“ АД, с ** ** , с титуляр адв. Х. Л. Х..

ОСЪЖДА Н., ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.** да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 657.58 евро (шестстотин петдесет и седем евро и петдесет и осем евроцента, с левова равностойност 1286.11 лв.), както и 409,03 евро (четиристотин и девет евро и три евроцента с левова равностойност 800 лв.) – разноски в производството, заплатени от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО е постановено с участието на трето лице помагач на страната на ответника „Е.“ АГ, ФР Г., вписано в Търговски регистър В на съда в К. с № ** с адрес: ФР Г., **, съдебен адрес: гр.П.**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____